

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБОКРМ!
Поміть до своєї сторінки з фабрик, з майстерні, з залізничних, фармів і від організації. Поміть з усіх усюд і про всі!

ТОВАРИШ РОБОКРМ!
Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою потребою трудових мас!

БЕЗРОБІТНІ ВЛАШТУВАЛИ МІТІНГ.

Дня 17 листопада відбувся в Келгари мітинг безробітних в "Варкенте Театрі" під проводом О.І.К. Головував тов. Силіван, а говорили тов. Климбок і Паркер. Тов. Климбок застав життєві обставини робітників, добробут краю й що цей добробут довів до того, що не сотки, а тисячі робітників мусять ходити голодні й холодні по дільничих містах, коли добробут в полуднерій дільничих міста, де живуть багаті, зростає далі з кожним днем. Так само тов. Климбок обговорив машинною системою й раціоналізацією, що викладають тисячі робітників на вулицю. Один вихід, як сказав бесідник, є організуватися, а коли будемо організовані так як капіталісти на інтернаці-

ональній базі, тоді просперити буде і для нас, робітників. Другий бесідник Паркер також говорив і начислював цифри, показуючи величезні суми, що їх робітники витворили своєю моцелетими руками, а нині мусять голодувати. По скінченні бесіди виявилася жива й остра дискусія. Можна було зауважати недовольства серед робітників звичайних і професійних з цієї системи визиску й знести. На другий день капіталістична газета "Геральд" пересунула толкування тяжких обставин з неурядування на чужині, а за чужинців наперню тяжко віднокують за безробіття комуністи.

Присутній, І. К. Келгари, Алта.

АЙ ДОБЛЮ ДОБЛЮ ХОЧЕ РОЗБИТИ СТРАЙК.

В околиці Порт Артур, Онт., відбувається страйк лісових робітників. Вже місяць минає, як сім сот робітників заявляють проти визискувачів, бо ці робітники, що зарав страйкують, майже загаром працювали для власників лісів. Цей страйк є під контролею Юнії Індустріяльних Деревних Робітників Канади. Але лідери Ай доблю-доблю говорять своїм членам, що нема жадного страйку й ви можете йти до роботи.

робітники стали дискутувати з тим босом, що їх привів. Але він нічого не відповів, а пішов собі далі. Потім виявилось, що ті робітники були членами Ай доблю-доблю так само і той бос, що їх привів до Шебека. Сьогодні ті самі робітники є в ряді Юнії Індустріяльних Деревних Робітників Канади.

Того самого дня прибуло в Вінніпегу 16 робітників, що мали йти до кемпів працювати, але нічотки страждали тих робітників й відіслали до міста. Майже половина тих робітників, мали заявлено на своїх контрактах, що в цій околиці відбудеться страйк лісових робітників, але вони не звертали на це жадної уваги. А чому? Тому, що багато ще робітників не мають класового виховання, мало читають робітничу пресу, але побільше читають буржуазні часописи, в яких випикується брехня на робітників і робітничий рух. Ті робітники тільки тратьють марно останній грин, на який вони тяжко працювали й дають заробити компаніям.

Товариші робітники! Не їдьте до околиці Порт Артур й Форт Вільям, але помагайте страйкуючим робітникам, що борються за кусок хліба. Знайте, що як ви не поможете, не може ніхто інший. Грошеву допомогу закликають товарища Гавтомакі, 223 Second St. Порт Артур, Онт.

М. Хомішня.

Дня 16-го листопада прибуло шість робітників й бос одної кемпи до Шебека, Онт. Підприємці страйку спинили цих робітників й заявили їм, що тут відбувається страйк. Потім ті

КАНАДІЙСЬКИЙ ДОБРОБУТ НА ПРАКТИЦІ.

Канадський "добробут", який іде вперед з раціоналізацією капіталістичної індустрії, заставляє робітників товчати з одного місця на друге, щоб прийти до руки. Я належу також до тих робітників, які не мають сталою заняття і в погоні за працею гадять з місця на місце, та витрачають останній цент на подорожжя. Мушу це робити, бо довга й гостра канадська зима вже почалася, а в кишенях порожньо. Не тому порожньо, що не хотів робити, як це закликає робітникам патріотичний "Укр. Голос", але тому, що навіть в літ трудно було знайти бодай на кілька місяців сталої роботи і не всім заробити хоч стільки, щоб спокійно пережити зиму.

брика, яка переварює різні яриши такі, як: кукурудза, фасоль, помідори, моркву і ін. і пакує це все в блишані пуделка, а після продаж готову вже "зупу". Цю яришу привозять до міста фармери і пані забирають це в них майже задармо. Може не повірите, то послухайте. Забушель першої класи помідорів платять компанія фармерам 40 центів, за тон кукурудзи 10 центів, за тон кукурудзи 10 центів. Не хочеться й вірити, хоч трудно пересичному довідатися, що коштує компанія одини такій кон "зупу", який вона продає від 10 до 20 центів. Однак з підвищення наведеної ціни помідорів і кукурудзи можна вже собі уявити, як визискує фармерів оця компанія. Не меншого визиску допускається вона і над робітниками. Звичайні робітники і робітничі працюють тут довгі години, однак їх заробітна платня є дуже мізерна. Правда, години тих не бракує, бо доводиться працювати від 16 до 18 годин на день. Робітникам платять компанія по 30 центів на годину, а робітникам лише по 20 центів. Працює в цій фабриці око-

ло 300 робітників і робітниця, а найбільше-літній. Всі вони сплять в компанії них бараках на деревляних "бонсах" і мають газоні печі до гарення. Багато з них не має навіть ніякого коша і спить на годин дошках та корчиться від зима. Доводиться терпіти голод, бо по тяжкій і довгій праці незавжди хочеться бити до міста за гнилою ковбасою в мішку. Робітництво страшно відстає, де старяться реагувати на тяжкі умовини праці, але навпаки, відстає проституція і так коротав свої дні серед смороду і нечестоти. Ця робота не триває довше як три місяці, бо компанія потратить за цей час наварити стільки зупи, що стане її на цілу Канаду.

Якраз під цей час буде тут другу таку фабрику американська компанія. В неї працює около 150 робітників при цій будові. Карпентери і муляри беруть трохи більшу платню, перші по 8 доларів за 8-годинний день праці, а другі по 12 доларів за такий самий час. Звичайні робітники мусять вдовольняти 40 центами на годину і працюють по 9 годин на день. Система "спід ап" практикується тут на повну скалу. Коли робітник піде на п'ять хвилин до вихода, це вже вистарчає на прогнання з роботи. Переверне робітник таку з каміням, яке важить 600 фунтів і

уже тяжко його витримати, за раз прибігає бос, нагадємкак пово і сквітує. Навіть до бійки пориваються. Я самий бачив, як бос бив по руках одного українського імігранта за те, що той не міг скоро виспати цемент а двоколісовою "богі". Найбільше працює тут імігрантів, бо компанія знає добре, що вони не так скоро бунтуються і зносять всілякі наруги. Я працюю тут всего два тижні, але за цей короткий час, я мав нагоду приглянутися тужетній обставинам. Я роблю коло мулярів і мені приходиться доставчати їм цеглу тачкою. Набереш той цегли повну тачку і треба її витягнути 40 стій на гору. Очі вилізять, але що зробиш, коли треба працювати, бо голодом жити не можна. Не догодить шось трохи, так гони без пардону, бо на твоє місце чекає 10 нових робітників, які зладяться сюди кожного дня з цілою великою Онтарією. Кожого дня компанія міняє робітників і вибирає самих здорових і мішних.

Так воно було, так є і так буде аж до того часу, доки робітники не поставять спільного фронту проти визискувачів і не усунуть ніякої несправедливої системи. А щоб це осягнути, треба цікавитися робітничими організаціями і читати свою робітничу пресу.

Сьмо, Онт. П. Д.

А ГОЛОД ВЖЕ НАБЛИЖАЄТЬСЯ.

При кінці серпня зайшли до мене чотири робітники і просили дати їм шось трохи їсти, бо голод дошкулював їм так дуже, що вже не мали сили довше терпіти. Вони шукали роботи в фармерів, але не могли її знайти, щоб заробити трохи грошей на життя, бо фармери цього року не потребували багато помочі. Збіжжя коротав і на клоник і забути про їду. А нові "патріотичні" газети пишуть про "добробут" в Канаді. От панські наймитчики і більш нічого!

ку навію заробити кілька доларів на життя, не заробили цілком нічого. І що то буде з нами, коли серед літа робітник не має спроби заробити на життя? Як переживе зиму той робітник, що має велику сім'ю і не має нагоду заробити трохи грошей на її удержання? Треба буде, як то кажуть, поставити зуби на клоник і забути про їду. А нові "патріотичні" газети пишуть про "добробут" в Канаді. От панські наймитчики і більш нічого!

І. Вачевський. Портелка за Прейри, Ман.

ЩО МЕНЕ БОЛИТЬ.

До редакції "У.Р.В." написав допис в польській мові від одного польського робітника й цей допис подамо українською мовою в цілості. Вважаємо, що місцеві промови тільки за недовга обмінули й українських панів та контрреволюціонерів, які безумовно спільно з польськими панами хотівши засуд на бовву дванадцятку.

сцені. Я з цього дуже вдоволені і влячний товаришам за їхній труд і працю. Слава їм! В половині концертові програми виступив один робітник з рефератом, переповідаючи життя й діяння страчених бовників, Мельничука й Шеремети. Вчасні виголозування отого реферату мене здивувало, що бесідник у своїй промові звертався головню проти польських панів, обмилюючи українських поміщиків, контрреволюціонерів Петлюри й інших, які безумовно до того засуду причинилися, маючи на цілі знищити робітничу класу, так польську як і українську.

Вчас вистави живого образу "Дванадцятки" виступив ще й другий промовець і, визнаючи значиня даного акту, так само спрямував свою промову проти польських панів, не спомінаючи нічого за панів українських. На мою думку промвці повинні виступати не тільки проти польських панів, але й українських, проти усієї капіталістичної класи. Й ми, польські робітники, що находимося на вигнаних завдяки фашистському урядові Пизудського, ми на рівні з українськими працюючими однаково відчуваємо недостаток в Польщі й так само спільно плече-в-пліч з українськими працюючими йшли в боротьбу не тільки для добра одної народности, але для добра усієї працюючої класи. А тут на вигнаних є нашим обов'язком соді-

Вчас вистави живого образу "Дванадцятки" виступив ще й другий промовець і, визнаючи значиня даного акту, так само спрямував свою промову проти польських панів, не спомінаючи нічого за панів українських. На мою думку промвці повинні виступати не тільки проти польських панів, але й українських, проти усієї капіталістичної класи. Й ми, польські робітники, що находимося на вигнаних завдяки фашистському урядові Пизудського, ми на рівні з українськими працюючими однаково відчуваємо недостаток в Польщі й так само спільно плече-в-пліч з українськими працюючими йшли в боротьбу не тільки для добра одної народности, але для добра усієї працюючої класи. А тут на вигнаних є нашим обов'язком соді-

ларно працювати на міжнароднім робітничім полі й об'єднати йти в класовий бій проти капіталу.

Польський робітник. Кічнер, Онт.

ЗМІНА МАНАСТІРІВ НА ПРИЮТІ.

Вже від довгого часу знаходжуся я в санаторії в Форт Сен, Саск. І маю нагоду читати тут різні українські і англійські газети, які тільки своєю архолодією не бракує тут "Укр. Голос", "Канадського Українця", "настаршої" української газети "Канадський Фармер", "Канадський Фармер" і "Канадський Українець", а наче два близнюки. Ви не знаєте в них різниці під ідеологічним оглядом, бо і якже-ж можна сподіватися якогось різниці видам між двома газетами, які видає одна і та сама спілка.

РОЗГОРНУЛИ ПРАЦЮ В ПРЕСОВІЙ КАМПАНІЙ.

Наші вінніпегські організації вшості зрозуміли велике значиня пресової кампанії і широкі працювали для своєї преси в місяці листопада та працюють далі неї далі. В місяці листопада наші мистецькі сили влаштували в користь пресі цілий ряд підприємств. І так — драматичний гурток відіграв двох представлень: "Республіка на колесах" і "Родина шіткарнів"; музичний гурток, мажоліновий і дуга оркестри влаштували 5 концертів, а також висвітлювали в У.Р.Д. і фільми: "Тарас Шевченко", "Білі тіні на південних морях", "Схід сонця" і "Патріот".

Зі всіх тих підприємств прийшло для нашої пресі близько півтора тисячі доларів. А крім того сотки наших членів і читачів збирають між тисячами вінніпегських робітників пресовий фонд і передплату. Про їх успіхи я напишу пізніше.

Але не всі наші члени і читачі широкі працюють для своєї пресі. Не бракує в нас також таких товаришів і товаришок, що відносяться до пресової кампанії зовсім байдужо. Вони не збирають пресфонду, не прислувають нових передплатників, словом, не роблять нічого для зміцнення і поширення своєї пресі.

Велике число членів і членкинь, оправдали розраховання зарядів і, називши свою частку тикетів, продають їх. Але є ще багато товаришів і товаришок, що нічого не зробили в цьому напрямку. Коли це діло піде так далі, то укладаний концерт не принесє нам ніякої користі. А до цього ми не сміємо допустити. Намічені плани ми повинні виконати за всяку ціну.

З огляду на те, що час, який віділює нас від концерту, зовсім короткий, то все наше членство повинно негайно взятися до розподілу тикетів. Та й останні передконцертні дні найкраще такі надаються для такої праці. Отже беріться до неї!

Вінніпег, Ман. *Робкор.*

МИ ПРАЦЮЄМО Й НА МИСТЕЦЬКОМУ ПОЛІ.

Вже від довгого часу не писавось нічого на сторінках "У.Р.В." про мистецьку працю від іду ТУРФДім Кічнер, Онт. Не писавось тому, що з браку відповідного приміщення ми не мали де провідити нашої мистецької діяльності. Повернувшись до нашій організації тишулет у мажесенькій кімнаті тому, що крайого приміщення неможливо було знайти, отже не було де провадити і мистецької праці.

зараз не буду, а на пишу тоді, як вони відбудуться. Хома тільки згадати при цьому динте, що мистецький комітет приготував одну з найкращих драм-оперетку "Ой не ходи Грицю тай на вечеринці", що маєтись відіграти в часі оруджних парад ТУРФДім, Жіночої Секції, Секції Молоді та Р.З.Т. в неділю вечером, 8. грудня. Аматори разом з мистецьким комітетом докладають всіх старань, щоб не приставити було виконано як найкраще. На новій сцені й при нових прекрасних декораціях, гадаю, що не помилували коли скажу, що це буде одна з найкращих вечерів у цій місцевості. Ми віримо, що місцеві та поамістєві робітники і робітничі не обминуть цієї гарної драм-оперетки з давнього українського побутового життя і прийдуть численно у той вечер.

Час від часу ми старалися дати концерт чи навіть і мажесеньке представлення у чужій місцевості, що була зовсім невідповідна для наших підприємств, все-ж ми не запедбували нашої мистецької праці і працювали там, де могли.

Добре було-б, щоб товариші й товаришки, що базали би працювати на мистецькому полі, висувалися до драматичного, що існує при наших робітничих організаціях, а більше мистецьких сил буде краще і легше провадити мистецьку працю.

З початком осіннього сезону ми вшаймили прекрасне приміщення, де можна провадити всяку організаційну працю, а зокрема мистецьку.

Збудували сцену, тов. Кучлак з Торонто вималював прекрасні куртини й ми почали мистецьку працю. Відіграли вже кілька представлень та дали кілька концертів. Про всі представлення і концерти я не буду описувати, а напишу бо-дай укоротці про останній концерт, що відбувся 17 листопада в пам'ять семої річниці смерті українських революціонерів Мельничука, Шеремети й Цепка.

Перша часть програми в п'ятьох відлсонах представляє всю боротьбу дванадцятки та смерть Мельничука й Шеремети. Другу часть програми вивипинили хорові пісні та декламації. Пісні відіграно: "Думи мої", "Червоный прапор" і "Вічний революціонер".

Концертну програму виконано вдовольно, за що чисельна публіка витала кожному тому грімними одлесками. Мистецький комітет має вготовлену мистецьку програму на два місяці. Про кожен підприємство зокрема я описувати

І. Носинька. Форт Сен, Саск.

ПРИСИЛАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ.

Коли переїдете з одної місцевости до другої або переїдете з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінили Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але конче потрібно подати і стару Вашу адресу

Концертну програму виконано вдовольно, за що чисельна публіка витала кожному тому грімними одлесками. Мистецький комітет має вготовлену мистецьку програму на два місяці. Про кожен підприємство зокрема я описувати

П. Г., робкор. Кічнер, Онт.

Капіталізм робить з часописів капіталістичний підприємства, знаряддя наживи для багатих і знаряддя одурювання працюючих.